

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317211421
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317211421.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, Y., o zaplatenie 517,18 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 06. februára 2018, č.k. 30Csp/128/2017-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **ruší a vracia** mu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 422,65 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 132 eur od 01.12.2015 do zaplatenia a vo výške 5% ročne zo sumy 290,65 eur od 17.6.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 51, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 488, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vecne súd prvej inštancie dôvodil tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 517,18 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 10.7.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť, predmetom ktorej bolo poskytovanie dodávok a predaj plynu žalovanému a povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi za poskytnuté odbery zemného plynu cenu stanovenú cenníkom a dodržiavať ostatné podmienky v zmysle zmluvy. Žalobca si svoju zmluvnú povinnosť splnil a žalovanému vyúčtoval cenu za poskytnuté dodávky plynu, ktorú však žalovaný neuhradil. Súd kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou o združenej dodávke plynu medzi stranami ako spotrebiteľskú zmluvu, u ktorej prioritne je potrebné vychádzať zo základnej požiadavky, že každá spotrebiteľská zmluva má vyjadrovať rešpekt k dodržiavaniu všeobecných zásad spotrebiteľského práva, a to náležitou obsahovou aj formálnou úpravou zmluvných podmienok, ktoré jednotlivito i vo svojom súhrne nenarušujú zmluvnú rovnováhu strán v neprospech spotrebiteľa. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola čiastočne dôvodná v časti neuhradenej ceny za odobratý zemný plyn, vyúčtovanej faktúrou č. 7452084255 splatnou 30.11.2015 v sume 132,- eur a faktúrou č. 7416874446 splatnou 16.6.2016 v sume 290,65 eur, preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 422,65 eur ako aj úrok z omeškania v zákonnej výške. Okrem toho si žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 16,- eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie 2 upomienok (1x5 a 1x10) a za vystavenie a zaslanie oznámenia o zrušení dohody na splátky (1,- euro), pričom v konaní ale nepredložil jediný dôkaz o tom, že by takéto poplatky z uvedených dôvodov a v uvedenej výške boli medzi sporovými stranami v zmluve výslovne dohodnuté. Žalobca si uplatnil tiež nárok na zaplatenie sumy 78,53 eur za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia

dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa vrátane dopravy, ale nepredložil jediný dôkaz o tom, že by takýto poplatok z uvedeného dôvodu a v uvedenej výške bol medzi stranami sporu v zmluve výslovne dohodnutý. Súd konštatoval, že zmluvou dohoda o výške nákladov nebola preukázaná a žalobca nepreukázal dohodu ani podpísaním obchodných podmienok, ako i cenníka služieb a výkonov. Odkaz v zmluve na obchodné podmienky vyvoláva dojem nepodstatnej časti zmluvy na úrovni vysvetľujúceho charakteru, a preto bežný adresát takéhoto úkonu nemôže očakávať, že okrem zmluvy, ktorú podpísal, sa nachádzajú v ďalších listinách ustanovenia, ktoré majú zásadný dopad na jeho práva a povinnosti, takéto zmluvné podmienky nemôžu byť skryté v rozsiahlom zložito formulovanom texte a pokiaľ tak veriteľ, ktorý pripravuje zmluvu vo formulárovej podobe, učiní, spreneverí sa princípu dôvery a takémuto jeho konaniu nie je možné priznať právnu ochranu, pre značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/171/2016). Žalobca síce predložil faktúry, avšak nepredložil doklady, ktoré by preukazovali „náhradu vynaložených nákladov“, teda napr. poštovné, mzdové, režijné, či iné náklady, teda neuniesol povinnosť tvrdenia, ani dôkaznú povinnosť. Úhrada týchto nákladov vyplýva z cenníka externých služieb a výkonov, avšak samotná existencia cenníka neznamená, že žalovaný mal uvedenú sumu uhradiť. Nepochybne samotné prerušenie/obmedzenie dodávky zemného plynu je určitým nástrojom žalobcu ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov žalovaným, resp. zabrániť poskytovaniu mu ďalších dodávok do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Tieto poplatky nemožno považovať za služby poskytujúce žalovanému určitý prospech, za ktoré by teda bol žalovaný povinný platiť, uvedené poplatky majú sankčnú povahu, umožňujú navyšovanie dlhu žalovaného o neexistujúce náklady. Pokiaľ by si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody, z jeho strany nebolo žiadnym spôsobom preukázané (ani tvrdené) z akého dôvodu by sa žalovaný mal dopustiť neoprávneného odberu a neboli preukázané ani základné predpoklady pre uplatnenie nároku na náhradu škody, keď žalobca nepreukázal z akého titulu mu vznikla škoda a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody. Na základe uvedeného súd žalobu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 v spoj. s § 262 ods. 1 C.s.p., t. j. podľa úspešnosti v spore, pričom podľa výsledku konania bol čistý úspech žalobcu v rozsahu 62%. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

3. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktoré zdôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodil, že súd v danom prípade rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP je žalobca toho názoru, že toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu, rovnako podľa názoru súdu sú preukázané, tzn. skutkové tvrdenia neboli sporné, potom súd mal žalobe vyhovieť. Ak skutkové tvrdenia sú sporné, keďže ich súd nemá za preukázané, potom nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie v danom prípade je nesprávne, resp. vychádza z nesprávneho právneho postupu. Súd síce nie je povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, avšak zároveň treba rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán. Odvolateľ pritom poukazuje na ust. § 171 ods. 1 CSP a § 181 ods. 2 CSP. Žalobca má za to, že v danom konaní súd nevyslovil svoj právny názor, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. Na základe toho súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože tento nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere. V ďalšom odvolateľ uviedol, že súd zamietol žalobu v časti nákladov za vystavenie a zaslanie upomienok a za vystavenie a zaslanie oznámenia o zrušení dohody na splátky vo výške 16 eur a poplatku za zabezpečenie prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu vo výške 78,53 eur z dôvodu, že v konaní neboli predmetné poplatky nijako preukázané a zároveň podľa názoru súdu neboli zmluvne dohodnuté. Aj vzhľadom na vyššie uvedené, pokiaľ ide o nárok žalobcu v podobe poplatkov za upomienky, v prípade nariadenia pojednávania by žalobca súdu predložil podacie hárky ako doklad o tom, že upomienka bola žalovanému zaslaná. Pokiaľ ide o poplatok v sume 78,53 eur, ten bol rovnako fakturovaný v súlade s platným Cenníkom a ustanoveniami Obchodných podmienok, tu žalobca poukazuje na článok IV. bod 4, bod 5 a bod 31 Obchodných podmienok. Suma 78,53 eur bola žalovanému vyfakturovaná za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky plynu z titulu neoprávneného odberu, pričom predmetná faktúra predstavuje

refakturáciu poplatku, ktorý uhradza žalobca spoločnosti SPP - distribúcia a.s. za objednanú službu a to realizáciu prerušenia dodávky neplatiča, pričom vzhľadom na neplnenie povinností žalovaným žalobca nevidí dôvod, aby mal sám znášať tento náklad, navyše žalovaný bol na uvedené upozornený v predchádzajúcej faktúre za vystavenie upomienky. Žalobca tiež zastáva názor, že výška poplatku nie je neprimeraná vo vzťahu k vykonanému úkonu, keďže okrem nákladov na vykonanie samotného prerušenia, je v nej zahrnutá aj mzda zamestnancov, ktorí danú službu vykonávajú, cestovné náklady a v neposlednom rade plní aj preventívnu a následne sankčnú funkciu, aby si odberatelia plynu plnili svoje povinnosti, ktoré v danom prípade boli preukázateľne porušené. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnený nárok v celom rozsahu resp. aby ho v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 30 Csp/128/2017 bolo zaplatenie pohľadávky vo výške 517,18 eur s príslušenstvom, ako nároky žalobcu vyplývajúce zo zmluvy o združenej dodávke plynu, uzavretej medzi stranami sporu. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v časti o zaplatenie sumy 94,53 eur s príslušenstvom zamietol vyhodnotiac dojednania o poplatkoch (za vystavenie a zaslanie upomienok, za oznámenia o zrušení dohody na splátky a poplatok za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu) ako také, ktoré nebolo výslovne v zmluve dohodnuté, s tým, že žalobca nepredložil doklady preukazujúce náhradu vynaložených nákladov, ktoré by mali preukazovať dôvodnosť tohto nároku, teda neuniesol povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť. Predmetom odvolacieho konania je okrem výroku, ktorým žaloba bola čiastočne zamietnutá, tiež závislý výrok o nároku na náhradu trov konania.

7. Podstatná časť odvolateľových námietok je založená na tvrdení, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže súd žalobu vo zvyšku zamietol bez nariadenia pojednávania, hoci v danom prípade neboli splnené podmienky na aplikáciu ust. § 297 CSP.

8. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

9. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

10. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

11. Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu SR I.ÚS 26/94, obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je potom porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v civilnom spore za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

12. Civilný proces je ovládaný zásadou ústnosti a bezprostrednosti konania, vyjadrením tejto zásady je nevyhnutnosť nariadenia pojednávania pri rozhodovaní vo veci samej, ktorá je zakotvená jednak v článku 12 základných princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a potom v jeho § 177 C.s.p., v určitých prípadoch je však táto zásada zákonom prelomená a pojednávanie nie je potrebné nariaďovať. V danom prípade ide o nároky zo spotrebiteľských vzťahov a možnosť rozhodnutia súdu v takejto veci bez nariadenia pojednávania upravuje § 297 písm. b) CSP. Podľa tohto ustanovenia pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

13. Zákon nedefinuje, čo treba rozumieť jednoduchým právnym posúdením, pričom posudzujúcim subjektom toho, čo je jednoduché právne posúdenie, je konajúci súd. Strany svojimi akokoľvek rozdielnymi a zložito sa javiacimi písomnými vyjadreniami právneho posúdenia nemôžu do konania priviesť prvok, ktorý by súd v prípade jeho presvedčenia o jednoduchosti právnej otázky presvedčil o tom, že o takúto otázku nejde. Na druhej strane splnenie druhého kritéria spočívajúceho v tom, že tvrdenia strán nie sú sporné, celkom závisí od procesných úkonov žalovaného. Nespornosť tvrdení je skôr pojmom dôležitým pre hodnotenie vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu. Zavedenie tohto pojmu ako kritéria pre nenariadenie pojednávania je na hrane prípustného odchylenia sa od zásady bezprostrednosti a ústnosti, keďže jediným možným výkladom tohto pojmu možno dospieť k záveru, že skutkové tvrdenia možno považovať za nie sporné v tom prípade, ak sa žalovaný v lehote stanovenej súdom podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe nevyjadril, resp. vyjadril takým spôsobom, že skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil.

14. Odvolací súd bol toho názoru, že súd prvej inštancie svojím postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pochybenie súdu spočíva v tom, že žalobu čiastočne zamietol bez pojednávania hoci žalobca nemal žiadnu vedomosť, že by niektoré skutkové tvrdenia medzi stranami boli sporné, pretože v danom prípade sa žalovaný k veci vôbec nevyjadril, a súd svoj názor v konaní pred vydaním rozhodnutia neprezentoval ani v rámci prípadného predbežného prejednania sporu (§171 ods. 1 CSP), ani vo veci nevytýčil pojednávanie, na ktorom by umožnil žalobcovi právne argumentovať a rozhodnutie súdu ovplyvniť. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nemal žiadnu možnosť spoznať názor súdu a prípadné jeho pochybnosti ohľadom presvedčivosti žaloby, v dôsledku čoho nemohol účinne realizovať procesné práva, ktoré mu podľa zákona prislúchajú, nemal možnosť (ani žiadny dôvod) prípadné nejasnosti súdu vysvetliť, a nemal možnosť (ani žiadny dôvod) produkovať ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré nepovažoval za sporné a preto rozhodnutie súdu o čiastočnom zamietnutí jeho žaloby môže byť pre neho prekvapivé.

15. Preto pokiaľ súd prvej inštancie zamietol čiastočne žalobu žalobcu bez nariadenia pojednávania, čím si potom nemohol splniť povinnosť podľa § 181 ods. 2 CSP, svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako i v závislom výroku o trovách konania s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Po vrátení veci súd prvej inštancie pokiaľ považuje nárok žalobcu za nepreukázaný, nariadi vo veci pojednávanie, na ktorom bude postupovať podľa § 181 ods. 2 CSP, určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, a ktoré považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. Súd potom dá priestor stranám na to, aby predniesli prostriedky procesného útoku a obrany, takto uplatnené prostriedky posúdi, vykoná prípadne ďalšie navrhnuté dôkazy, umožní stranám vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania vo veci opätovne rozhodne, pričom súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).